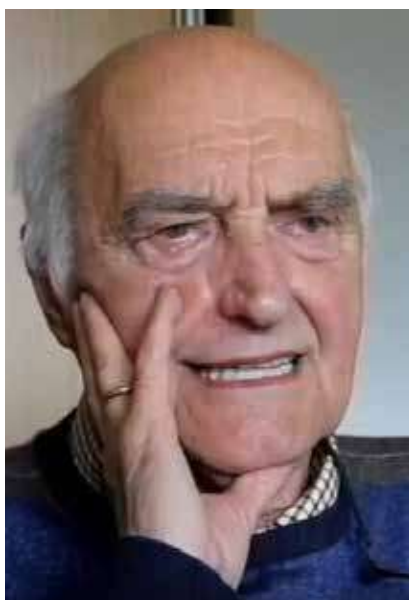

Dr. Chris Folkers, van Stadfries tot erelid Association of Veterinary Consultants

Christiaan Folkers werd geboren in 1933 in een slagersgezin in Leeuwarden. Vader werd slachtoffer van een griep epidemie toen Chris 3,5 jaar oud was. Het gezin had het niet breed. Chris wilde graag dierenarts worden, geïnspireerd door een oom die Opzichter bij de VD was en tevens Rijkskeurmeester.

Om kosten te besparen, koos Chris ervoor om in Groningen zijn propedeuse geneeskunde (1951) te halen. Hij vond onderdak bij een oom en tante in Assen. Hij had de verzekering dat hij na zijn propedeuse in Groningen kon instromen in het tweede jaar bij diergeneeskunde in Utrecht. In 1956 haalde Chris zijn dierenartsenbul.

Chris heeft goede herinneringen aan zijn studentenjaren in Utrecht. Ook anekdotes. Professor Van der Kaaij, bijvoorbeeld, wilde dat coassistenten naamkaartjes op hun borst droegen. Op een zondag moesten de coassistenten komen opdraven voor een verlossing. Chris had zijn naamkaartje nog niet op. Van der Kaaij zag hem binnenkomen en zei: "Folkers, ik ken je niet. Waar is je kaartje?"

Nog een: een mondeling tentamen bij Van der Kaaij met vier vragen. Vraag 1: "Goed geantwoord." Vraag 2: "Prima." Vraag 3: "Uitstekend!" Nu nog de laatste vraag. Van der Kaaij beschrijft een situatie bij een embryotomie. De vraag is, wat zaag je er het eerst af? De kop of het pootje? De student kiest verkeerd. Van der Kaaij: "Maak dat je wegkomt, je bakt er niets van!" Professor De Bois heeft ook diepe indruk gemaakt. Chris vergeet nooit die keer dat hij met nog twee studenten met De Bois 's nachts een verlossing meemaakte op een ver weg gelegen bedrijf in de buitenpraktijk. Levend kalf, prima. Ze zijn bijna weer thuis, maar De Bois keert plotseling om. Op de vraag waarom hij dat doet, antwoordt De Bois: "Ik heb een onvergeeflijke blunder gemaakt. Ik heb vergeten mijn arm nog een keer in de baarmoeder te steken om te voelen of er niet nog een kalf inzit." Dat was overigens niet het geval. Concluderend over de opleiding: "Theoretisch was de opleiding goed, maar in praktische zin moest je nog veel leren."

TROPISCHE ORIËNTATIE

Na zijn afstuderen, werd de 22-jarige Chris geselecteerd voor een beurs waarmee hij een jaar aan de Universiteit van Pretoria/Onderstepoort in Zuid-Afrika kon doorbrengen. Hij begon daar bij Virologie, daarna Protozoölogie en bezocht ook Zululand om te kijken naar de bestrijding van de tsetseevlieg om trypanosomiase een halt toe te roepen. Van 1959 tot 1963 werkte Chris bij Tropische en Protozoaire Ziekten aan de faculteit Diergeneeskunde in Utrecht op voordracht van Professor Van der Schaaf. Hij had er te maken met dr. Soltys (v/h Cambridge) en vervolgens met Professor Wilson (v/h

Chief Veterinary Officer, Noord-Nigeria). Chris trouwde in 1961 met Feikje Schootstra (onderwijzeres). In 1962 promoveerde hij bij Professor Wilson op "Toxoplasmose in varkens". Wilson heeft ertoe bijgedragen dat er een samenwerking kwam met de Ahmadu Bello University in Zaria, Noord-Nigeria waar een Faculteit voor Diergeneeskunde werd opgericht. Er was behoefte aan expertise op het gebied van tropische en protozoaire ziekten. Daar kon Utrecht wel voor zorgen. Chris Folkers ging er (als dertigjarige) ter voorbereiding heen als Senior Veterinary Officer, Tse-Tse and Trypanosomiasis Division, Ministry of Animal and Forest Resources waar hij onder andere de gezondheidszorg van de veestapel van de proefboerderij onder zijn beheer had.

"IK HEB EEN ONGELOFELIJKE BLUNDER GEMAAKT"

Na twee jaar waren de noodzakelijke contracten tussen Nederland en Noord-Nigeria getekend. Chris werd benoemd als projectleider bij het Directoraat voor Internationale Technische Hulp van het Ministerie Van Buitenlandse Zaken. Hij werd hoofd van de Afdeling Parasitologie en gaf ook gedurende vijf jaar colleges.

VETERINAIR-FARMACEUTISCHE INDUSTRIE

Chris maakte in 1970 de overstap naar het toenmalige Philips Duphar (Animal Health Division) in Weesp waar hij leiding ging geven aan het Veterinair Vaccin Laboratorium. Chris werd uiteindelijk Director of Quality Assurance and Regulatory Affairs bij Duphar (later Solvay). In 1993 ging hij met pensioen. Chris merkt nog op dat er in de begintijd in

de veterinaire wereld nog een lage waardering was voor de collega's in het bedrijfsleven. Bij de KNMvD was dat niet veel anders, alhoewel er meer begrip kwam toen de Groep Dierenartsen in het Bedrijfsleven werd opgericht. Chris was een van de oprichters en drijvende krachten van de Association of Veterinary Consultants. Hij is tot erelid benoemd. Een belangrijke ontwikkeling in begin jaren '70 was de ontdekking bij het CDI Rotterdam van het Rispen-vaccin (CVI988) tegen de Ziekte van Marek. Duphar mocht het gaan produceren, Intervet deed de controle. Het nadeel was dat het vaccin in vloeibare stikstof moest worden bewaard. Later werd er in het Verenigd Koninkrijk een gevriesdroogde vorm van dit vaccin ontwikkeld.

In de jaren '80 werd Chris Folkers door de Nederlandse veterinaire industrie naar voren geschoven om op nationaal niveau, en al spoedig ook internationaal, mee te praten over een grensoverschrijdende aanpak van productregistratie van vaccins. FEDESA, de Europese brancheorganisatie van de Animal Health Industry, nam het voortouw. Voor zijn werk op dit gebied werd aan Chris in 1993 als eerste de FEDESA Technical Award toegekend.

CONSULTANT VOOR DE VETERINAIRE VACCININDUSTRIE

Na zijn pensionering vestigde Chris zijn eigen Regulatory Affairs Consultancy. Hij heeft nog jarenlang opdrachten aangenomen die naadloos aansloten op de werkzaamheden van voor zijn pensionering. Nu volgt hij de diergeneeskunde wat op afstand maar is nog steeds geïnteresseerd in nieuwe ontwikkelingen.